

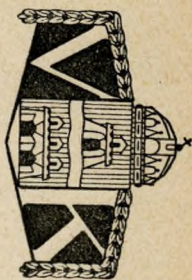
Reggeli levél

Auguszt bácsi halálára

Vasárnapra virradóra itthagytá a vén Krisztinát ennek a regényes budai világnak egyik érdekes ősalakja, Auguszt bácsi, a cukrász. Hirtelen halt meg, mert nagyon szívére vette, hogy súlyos beteg az életépárja. És vasárnap déli harangszókor, amikor fiatal leányok, menyecskék, öregurak és nénikék jöttek kifelé a „szagos miséről”, zárva találták már a híres-nevezetes cukrászda üvegajtáját, a templommal szemben, nem térhettek be egy-két süteményre, egy-két suttagó, tereferés szóra az „Augusztba”, amely a várbeli Ruszwurm mellett Pest-Buda legöregebb cukrászdája, fogalom inkább, mint üzlethelyiség és egy kissé — történelmi emlék is. A hír azután hollószárnyat bontott, eljutott a Duna másik felére is, hogy bús visszhangoképp megdobbanzon rá sok öreg szív: nagymamáké, nagyapóké, akik sok-sok évvel ezelőtt Budára bújdosnak szerelmi sutlogásra és éppen a krisztinabéli Auguszt rejtekében rejtőzve, mivelhogy az a babona járta Pesten, hogy ez a Krisztina és ez az Auguszt oly igen-igen messzi idő, ahová még a madár se jár. Holott olyan sokan voltunk augusztbéli párocskák, hogy lassanként minden kortárrsal összetalálkoztunk itt, a haboskává, a finom hasé, meg a dobostorta mellett, de tartottuk a szerelmeseink zsiwánybecsületét és sohasem árulkodtunk egymásra. E sorok írója nem olyan öreg még, hogy emlékezzék rá, de azért lemeri írni a papírosra, hogy a cukrászdát 1870-ben alapította a most elhunyt Auguszt Elek édesapja, József, roskatag Mária Teréziakorabeli házikóban, a Tabánban, a mai Behlen-udvar helyén. A cégalapító apa ékes mesterlevelét, amely az 1850-es évekből való, kegyelettel őrzik, üveglap alatt, a mai cukrászda falába illesztve. Negyvenkét esztendeje, hogy áttelepedett ide, a Krisztina-térre az Auguszt, a későbbi „Philadelphia” helyére, majd 1914-ben a mai helyiségébe. Sok évtizeddel ezelőtt Szilágyi Dezsőnek, a nagy szónoknak és jogásznak vadkanfeje óriásalakja jelent meg vasárnap délelőttönként a cukrászdában, asztaltársasága itt hallgatta maró szarkazmusának szikrázó szellemességét, éles jogászelmjének villanó pengevágásait, a hét bizonyos napján pedig erdélyi politikusok gyülekeztek délutáni kávéra e helyt: az idősebbik Ugron Gábor, a „rabonbán”, Bartha Miklós, meg a tréfacsináló Barcsay Domokos „fejedelem”. Negyvenegynéhány éve Vázsonyi Vilmos, meg Bárczy István volt az Auguszt törzsvendége, több mint félszázaddal ezelőtt lobogóhajú, s pillangónyakendős posták jártak ide, mint

születésnapokra és lakodalmakra kuglófot vásároljanak. Az öreg cukrász nagy gonddal szedte össze a szép bútorokat és képeket, hogy kedvessé és stílusossá varázsolja a Krisztina-téri templommal szemben álló egyemeletes ház földszintjén a maga nevezetes cukrászdáját, finom, félhomályos zugaival, kacér kis szobraival, merengő képeivel, s díszkrét biedermeier-bútoraiival, amelyek sokat láttak, sokat hallottak az évtizedek során, de — sohasem árulkodtak. Az ostrom első heteiben, mikor már holt város volt a Krisztina, Auguszt kitartott a törzsvendégei mellett, a besötétített helyiség egyik sarkában vizes-csokoládét és ösztövért süteménykéket szolgáltat fel a hűségesekeknek, akik a vészjósló téli esthomályban elbotorkáltak az Augusztig. De a bombák nem tisztelték a hagyományt és nem voltak érzélgősek, s széttiporták a házat, s a cukrászdát. A tiszteletreméltó öreg Auguszt-pár olyan inségere jutott, hogy a krisztinatéri iskola népkonyháján ebédeltek. Később Elemér fiúk valósággal a két kezével építette fel a romház egy részét, a maradék bútorral berendezte a régi cukrászdát, hová kezdtek visszaszívárogni a régi hű alkalmazottak is, közöttük őszhajú cukrászakisasszonyok fonott kalácsra emlékeztető s oly megható kis kontyaikkal. Auguszt bácsi most elment messzire, de bizonyos, hogy ha maga fogalmazná meg a saját gyászjelentését, bölcs mosollyal és józan gondossággal odairná a végére: „... de tisztelt vendégeim kiszolgálása továbbra is zavartalanul folyik...”

Balassa Imre

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapestre vonatkozó újságcikkek			
Szerző:	Balassa Imre		
Cím:	Auguszt bácsi halálára		
Forrás:	Reggel		
(Hely)	1948 jún 21		
(Idő)			
(Köt. v. fiz.)			
(Oldal)			
Személy	Auguszt Elek		
Helyszám	"1948"		
Osztályozás	92		

Székesvárosi házi nyomda 1926 — 8891